

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 101.

w Szwrode dnia 17. Grudnia Roku 1800.

z Paryża d. 1. Grudnia.

„Zerwanie negocjacyow w Luneville, mowi ieden z tutejszych dziennikow, nie jest tajemnicą, chociaz publiczności niewiadome są prawdziwe tego przyczyny. Już to jest od 4 lat trzeci kongres, omylający nasze nadzieie. Jedyna nadzieia, która nam się ieszcze pozostala, jest ta, aby zwyciężyć. Nasi bohaterowie przyzwyczajeni są zwyciężać, lecz ludzkość oplakuie ich zwycięstwa. Bóg wie, iak teraz dziennikarze oskarżać będą iednego z naszych nieprzyjaciół. Podobno flusznicyszą by było rzeczą, oskarżać Anglikow, i podobno byłoby politycznieyszą, wcale milczeć. Nadto iesliśmy mocnymi, abyśmy się oskarżali i drugich obwiniali. Przeciw nam jest rozjątrzenie, a za nami sprawiedliwość i zwycięstwo. Oby nam prędko pokoy ziednały! i ten jest bez wątpienia nayważnieyszy przedmiot pracy rządu i naygorliwsze nasze życzenie.”

Buonaparte jest ieszcze w Paryżu. Jego ekwipaż polowy i konie wojenne miały stanąć w Dijon dnia 3. t. m.

Monitor donosi pod artykułem z Berlina, iż generał Sprengporten przybędzie tu z osobnym zleceniem Imperatora Rossyjskiego do pierwszego Konsula; i mowi co następuje:

„Jest to odpowiedź na oświadczenia uczynione Imperatorowi Pawłowi I. przez rząd francuzki. Przyrodzenie związkow zachodzących dawniey między rządem francuzkim i rossyjskim różne wcale jest od związkow z innymi potencjami. Jest to walka wspaniałości i dobrego postępowania, które dwóch tak potężnych narodow godne są. Są to dway mężowie, którzy rownie są zdatnymi, poważać siebie i tych, którzy gabineta mi kieruią.” — Generał Sprengporten uczuie nadspodziewane ukontestowanie. Pierwszy Konsul ubrał wszystkich rossyjskich niewolnikow w nowe mundury, oddał im karabiny, pałasze, bębny i chorągwie, i tak będą oddani generałowi Sprengporten.

„Pierwszy Konsul kazał oświadczyć Imperatorowi Rossyjskiemu, iż przeciw Wielkiemu Xiążęciu Toskańskiemu nie ma żadnych nieprzyjacielskich sentymentow, i że odda mu kraj iego, iak tylko zabezpieczy Francuzow przed insurgentami.”

„Z osobitego szacunku ku Imperatorowi Rossyjskiemu, chce pierwszy Konsul rozpocząć negocjacye z Elektorem bawarskim względem Xięstwa Dwuchmostow.”

Wiadomość o włożeniu embargo przez Imperatora Rossyjskiego na angielskie okręty uczyniło tu przyjemne wrażenie, i spodzie-

wamy się teraz bardziej niżeli kiedy pożąda-
ney dawno zgody.

Wczorayszy Monitor zawiera w sobie
obszerny artykuł względem wojny i pokoju.
Wymierzony on jest szczególnie przeciw An-
glii i iey rządowi, ponieważ kazał ogłosić pu-
blicznie poufałe oświadczenia między nim i
francuzkim kommissarzem Otto, ponieważ
niechciał zezwolić na zawieszenie broni, i
okazuje zawsze niechęć przeciw pokoiowi.

Jest tu powszechne mniemanie, iż kon-
gress nie będzie trwał długo.

Hieronim Buonaparte, najmłodszy
brat pierwszego konsula, pojechał do Brest,
gdzie służyć będzie w marynarce.

Podług tutejszych dzienników, także
małżonka Markiza Lucchesini przybę-
dzie do Paryża.

Lucyan Buonaparte mianowany jest
nadzwyczajnym posłem w Madrycie, i
będzie miał tę samą pensyą, jaką odbierał
Obywatel Alquier.

Uważamy tu, iż w ostatney nadwerney
gazecie Petersburgskiej zawiera się wielka
pochwała pierwszego Konsula.

Donoszą z Hamburga, iż 6000 Prusa-
ków opanowało Kuxhaven i Rützebü-
tel, i że Król Jegomość Pruski zamysła opa-
nować Hannoner, lecz ta ostatnia pogło-
ska potrzebuje jeszcze potwierdzenia. W
wielu gazetach czytamy, iż Paweł I. kazał
się zapytać gabinetu Berlińskiego, czyliby
nie był skłonny do zgromadzenia w okoli-
cy Hamburga i Altony armii składają-
cey się z 45,000 Moskalow, Prusakow i Duń-
czyków, końcem wsparcia neutralności
zbroyney. (La Clef du Cabinet.)

W dzienniku Les Defenseurs de la Patrie
zawiera się rozmowa pewnego Niemca z An-
glikiem, z której okazuje się, iż Pan Thu-
gut złożył tylko dla pozorów urząd ministra. Na-

koniec Anglik chce założyć się o 100 gwi-
neow, iż Pan Thugut obeymie znowu
wkrótce urząd ministra zagranicznych inte-
ressow, na co Niemiec odpowiada; „To
bydź może, Mospanie, ponieważ szczegul-
niey w Wiedniu nie można na nic przysię-
gać, a tym czasem uwolnisz mnie WaćPan
od zakładu.

z Rzymu d. 1. Listop.

Oyciec Święty mianował 13 Pralatow
Kardynałami. Ich nazwiska są następujące:
Mastrozzi, Firran, sekretarz kongrega-
cyi Biskupow, Gabrielli, sekretarz kon-
gregacyi Concilii, Scotti, bywszy papiecki
nuncyusz w Wenecyi, Caraffa di Bel-
vedere, dozorca pałacow papieckich, Al-
bani, papiecki nuncyusz w Wiedniu,
Brancadoro, papiecki pełnomocnik ko-
ściola niderlanckiego, Gioza, bywszy se-
kretarz Konsulty, Saluzzo, bywszy prezy-
dent w Urbino, Erskine, papiecki po-
seł w Anglii, Silva, bywszy assessor Świę-
tego Officium, Crivelli, bywszy gubernator
Rzymu, i jeszcze jeden zakonnik Be-
nedyktyn. Powiadaią, iż Silva i Crivel-
li nie przyjęli kapelusza kardynałskiego z
przyczyny terażniejszych wojennych wido-
kow.

z Włoch d. 16. Listop.

Dnia 12. przyszedł rozkaz do wypowie-
dzenia zawieszenia broni. Wszystkie wo-
jka francuzkie śpieszą do linii demarkacyi-
ney. W Toskanii żołnierze cysalpińskiej
Rzplity zastąpią wojsko francuzkie, które złą-
czy się z armią główną.

Oyciec Ś. odrzucił żądanie Anglii wzglę-
dem uformowania pospolitego ruszenia w
państwie kościelnym, i protestował się uro-
czyście przeciw temu. Lecz Anglicy nie
zważają na to, i złoto angielskie zwabiło

także z Państwa rzymskiego wiele ludzi pod chorągwie wojenne.

Rozchodzą się tu rozmaite pogłoski względem przyszłego losu Toskanii. Lecz dowiadujemy się tylko teraz, iż wszystkie sprzęty wielkiego Xiążęcia przewieziono do Tryestu pod zarządzeniem francuzkim.

Od brzegu w Menu d. 4. Grud.

Czytamy w pewney gazecie niemieckiej list z Lipska datowany dnia 23. Listopada, osnowy następującej:

„Poseł angielski w Berlinie doniósł poślowi moskiewskiemu przy tym dworze, iż, ponieważ Rossya zerwała wszelkie związki polityczne z Anglią, przeto powinien mu oświadczyć, iż Król Jegomość angielski dotknięty został smutkiem, dowiadując się o włożeniu przez gabinet petersburgski embargo na wszystkie okręty angielskie i o wszystkich usiłowaniach Imperatora w wyrobieniu na Północy koalicji przeciw wielkiej Brytanii: że nie pozostaie dworowi Londyńskiemu inny sposób, tylko odeprzeć gwałt gwałtem, i użyć oręża, iaki mu opatrność powierzyła. — Minister angielski prosi więc pośła rossyjskiego, aby przekazał natychmiast tę deklaracyą swojemu dworowi, i oddał mu iak najszybciej odpowiedź, jeżeliby iaka nastąpiła. — Podobną notę podał angielski minister poślowi Szwedzkemu i Duńskiemu.

z Monachium d. 29. Listop.

Dzisiaj rano podstąpili Francuzi z potęgą pod Wasserburg, i opanowali to miasto szturmem. Część austriackiego garnizonu dostała się w niewolę, i będzie tu przyprowadzona wraz z 2 do 300 ranionymi. Także wkroczyli Francuzi do Würtzburga, i wzywali tamtejszą cytadelę do poddania się.

z Monachium d. 2. Grud.

Główna armia cesarska stoi nad rzeką Inn, pod komendą Arcy-Xiążęcia Jana,

któremu przydany jest generał artylerji Hrabia Kollowrat. Głoszą, iż Francuzi mieli już opanować Wasserburg i wszystkie góry. Lecourbe miał przeprowić się przez rzekę Inn pod Urfa hm, i pośpiesza ku Salzburgowi. Główna kwatera generała Moreau miała przenieść się z Ansing aż do Haagi. Za kilka dni nastąpi dosyć decydująca batalia, ponieważ generał Moreau chce koniecznie wymusić przeprawę przez rzekę Inn. Armia francuzka maszeruje z wielkim pośpiechem do owych okolic. Wszędzie panuje największe poruszenie, i wszystko idzie chętnie na poboiowilko, pełne będąc odwagi i męstwa.

Dnia 23. przeszłego miesiąca ruszyła legia cudzoziemska z piękną turecką muzyką do głównej francuzkiej armii. Także huzarowie Buonapartego pomaszerowali z Dachau do Monachium.

z Ratyzbony d. 1. Grudnia.

Po 400 miesięczney spokojności oręża obroty nieprzyjacielskie zaczęły się w Lengsfeld, 2 mile tu stąd. Pułkownikowi austriackiemu Wallmoden udało się zabrać w niewolę 117 żołnierzy francuzkich, 7 oficerów i 23 konie. Od wczorajszego dnia przyprowadzono już tu do 500 niewolników francuzkich.

z Bawaryi d. 4. Grud.

Miesiąc terażniejszy zaczął się od najożropniejszych scen. Między obydwoma armiami zapadły wielkie i żwawe potyczki, o których wypadku dokładnych jeszcze nie mamy wiadomości. Większa część doniesień zgadza się, iż Francuzi w pierwszych atakach znaczną ponieśli stratę; lecz powtórne ich uderzenie przyniosło im nakoniec decydującą korzyść. Z Monachium donoszą pod dniem 2., iż generał Moreau miał dnia 30. swoją główną kwaterę w Haadze, i po-

stanowił, przeprowić się wstępny boiem przez rzekę Inn. Dnia 1. słyszano przez cały dzień kanonadę. Austriacy atakowali Francuzow z przewyższającą potęgą rano o godzinie 7., Francuzi, chociaż ich liczbą tylko 20,000 ludzi wynosiła, odparli jednak Austryaków i zabrali 900 niewolników. Lecz postępując dalej spotkali węgierską piechotę i Würtemberezykow, od których dosyć ucierpieli. Jeden regiment strzelców został prawie cały zniszczony. Francuzi cofnęli się potem do Haagi.

Drugi list z Monachium tej samej daty pisze, co następuje:

„Wczoraj cesarskie prawe skrzydło otrzymało znaczne pokłki, mianowicie w kawalerii, i atakowało lewe skrzydło francuzkie. Francuzi musieli się nakoniec cofnąć. Donoszą, iż korpus austriackiej kawalerii obsadził Ingolstadt, Freising, Neuburg i t. d., przeto działa w tyle armii generała Moreau.”

Dalej piszą z Monachium wieczorem o godzinie 6: „W każdej godzinie dowiadujemy się o dalszych okolicznościach dnia wczorajszego. Generałowie francuzcy Grenier, Neu i Hardy zostali rannymi. Pod bratem generała Moreau zabito konia. 4 pułbrygardy, regiment strzelców i dragonii ucierpiało bardzo wiele. Przywożą tu ustawnie chorych, których liczba ma wynosić już 12 do 1500 ludzi. Generał Moreau przeniósł wczoraj swoją główną kwaterę z Haagi 4 mile w tył do Hohenlinden. Oficerowie mówią o 2 potyczkach zapadłych pod Haagą i Landshutem. Kto austriacką armią kommanderuje, nie wiadomo. Niewolnicy powiadają, iż Arcy-Xiąże Jan i generał Klenau byli przytomnymi podczas wczorajszego ataku. Sześć godzin później byłiby Francuzi atakowali.”

Inne wiadomości dodają, iż generał Moreau przedsięwziął odnowić atak, że ten nastąpił dnia 2. czyli 3., i że zwycięstwo padło na stronę Francuzow. Armia niemiecka porażoną została zupełnie, straciła 80 armat, i 8000 ludzi, między którymi znajduje się jeden cały bawarski korpus, który przeprowadzono do Monachium. Potyczka zapadła niedaleko Ansing. Pod Wasserburgiem i Otto-beuren miał przeprowić się Moreau trzema kolumnami przez rzekę Inn. Te wiadomości potrzebują jeszcze potwierdzenia.

z Lipską d. 10. Grud.

Odebraliśmy przez sztafetę, która przez miasto tutejsze z wyższego Palatynatu przechodziła, pewną wiadomość, iż armia austriacka wkroczyła do Bawaryi, że uderzyła na Francuzow w Landshut i Freisingen, wypędziwszy ich z tych miast, lecz armia francuzka przeprowiła się przez rzekę Inn w trzech miejscach, to jest: pod Neubeuren, Rosenheim i Wasserburgiem, uderzyła na Austryaków między Wasserburgiem i Ansingem, i zwyciężyła ich, zabrawszy im 30 armat i 8000 niewolników, którzy mają się składać po większej części z woytk bawarskich, także znajdują się między nimi 2 generałowie.

Od brzegow rzeki Izeru
d. 2. Grudnia.

Ponieważ między główną armią austriacką i korpusem generała Klenau przerwana była komunikacya, przeto najpierwszym było staraniem Arcy-Xiążęcia Jana, przywrócić ją. Środek armii austriackiej cofnął się 6 mil drogi, dla oszukania nieprzyjaciela, i wzmocnienia prawego skrzydła. Dnia 29. porażono więc lewe skrzydło nieprzyjacielskie i odparto aż do środka jego armii. Tym sposobem przywrócono kom-

munikacją z korpusem generała Klenau. Austriacy wraczą coraz dalej.

z Niemiec d. 5. Grudnia.

Między Schweinfurtem i Bambergiem przyszło znowu do potyczek małych. Mówią, iż Francuzi mieli być porażonymi pod Hohenlinden, lecz i Austriacy ucierpieli bardzo wiele. Mężny bawarski batalion Junkera został podobno całkiem zniszczony. W okolicy Pleinfeld spadła także dnia 30. Listopada mała potyczka między forpocztami, w której Francuzi porażonymi zostali.

Generał Moreau wydał dnia 27. Listopada następującą odezwę do armii, donosząc jej o odnowieniu wojny:

„Lud francuzki nie chciał wierzyć, iż będziecie przymuszonymi jeszcze raz do oręża w tej ofierze porze roku, dla przywrócenia mu pokoju, którego szczerze pragnie, a który jego nieprzyjaciele zawsze starają się oddalić z chytrością, iakiej dyplomatyka nadto często używa. Jakoż nie mógł spodziewać się, iż przybędzie Negocjator bez pełnomocnictwa do traktowania pokoju.”

„Rząd francuzki okazując szczerą przyzwrotną wolę narodowi, nie omieszkał podać poślowi domu austriackiego korzystne propozycje, nie wątpiąc bynajmniej, iż zakończy wasze prace, oraz przywróci Rzplty spokojność i szczęśliwość.”

„Hrabia Cobenzl odpowiedział, iż nie może traktować o pokoy, tylko w przytomności angielskiego pełnomocnika. Preżno powiadano mu, że naród trzymający na swym żołdzie wszystkie państwa europejskie woiujące przeciw nam, nie może bynajmniej chcieć wojny, którą jego rząd sądzi być korzystną i usiłuje przedłużyć nawet przez najpodlejsze intryki.”

„Rozum milczy przed rozkazującymi

pełnomocnictwami, i zdaje się, iż tylko nowe korzyści wojenne potrafią odmienić takowe zadziwiające usiłowania. Nasi nieprzyjaciele rozumieli, iż przez nędzne szkany czekaia się pory roku, któraby wam nie pozwoliła dokonywać zwycięstw tej kampanii. Powinniby oni was lepiej znać, i spodziewać się, iż francuzcy żołnierze, równie tak mało zważaią teraz na ostrość pory roku, iak nieczułymi byli na nią pod czas zawojuwania Hollandyi i obrony twierdzy Kehl, oraz, że jesteście w stanie przemóc wszystkie przeszkody, aby ziednać swcy oyczynnie pokoy, który wzniesie ich sławę do najwyższego szczytu, i przywróci oyczynnie pomyślność.”

W Monachium dnia 27. Listopada.
(podp.) Moreau.

Podług wiadomości z Ratyzbony datowanych dnia 2. Cesarz przybył do głównej kwatery. Prawe skrzydło armii austriackiej przymusiło Francuzow cofnąć się kilka mil, poczym Austriacy wkroczyli do Landshutu. Dnia 30. p. m. przyprowadzono już blisko 300 francuzkich niewolników do Ratyzbony.

Donoszą z Lindau, iż przez Bregenz maszerowało do armii kilka tysięcy nowych wojsk francuzkich. Voralbergia musiała przystawić 30,000 podkówek do przeprawy przez gory. Z Szwaycaryi sprowadzono wielką liczbę małych sanek tak lekich, iż na plecach mogą być niesione. Także sprowadzono 30,000 latarniow rzucających światło tylko na ziemię, i nie oświecających wcale wyższego powietrza.

z Wiednia d. 29. Listop.

Wczoray przybył tu kuryer Hrabiego Cobenzl z Luneville, i powrócił natychmiast z odpowiedzią. Po przybyciu tego kuryera Baron Thugut bawił się u Cesarza

przez 2. godziny. Cesarz Jegomość chory
jest na katar, i dla tego odłożył podróż swo-
ją do armii. Arcy-Xiąże Palatyn przybył
tu, lecz powrócił natychmiast do Węgier.
Ten nagły powrót spodziewać się kazał cze-
goś ważnego, iakoż dowiadujemy się dziś,
iż w Pest miał się wszcząć hunt, lecz zo-
stał podobno zaraz przytłumiony. — W pie-
chocie węgierskiej ma być wielka dyzercya,
ponieważ każdy chce tylko w kawalerji słu-
żyć.

z Wiednia d. 5. Grud.

(Wypis z gazety nadwornej.)

Nieprzyjaciel niezważając na wielkie ofia-
ry Cesarza Jegomości, wypowiedział dnia 13.
Listopada w Niemczech i Włoszech zawie-
szenie broni podpisane końcem przypiesze-
nia negocjacyow pokoiu. Arcy-Xiąże Jan
ściągnął więc armią swoją tak, aby po upły-
nieniu 15 dniowego czasu mógł ją zwrócić
w krotkim momencie do każdego punktu at-
taku, i stanął z armią dnia 23. w okolicy
Massing, lecz musiał tam wstrzymać marsz
swoy, ponieważ deszcze, które przez 36.
godzin uftawicznie padały, popsuky zupeł-
nie drogi.

Dnia 29. stanęła armia pod Neumar-
ktem. Nieprzyjaciel odparł dniem wprzod
z strony Haagi i Wasserburga nasze sta-
be forpoczty.

Dnia 30. Arcy-Xiąże Jan przybył do
Ampfing z swoją armią, odhwszy bardzo
trudny marsz. Nieprzyjacielski generał Neu
zbliżał się także do Ampfing, lecz spo-
strzegłszy naszą kolumnę, cofnął się do bo-
row pod Haagą. Ponieważ nasza piecho-
ta znużona bardzo była przykrym marszem,
przeto Arcy-Xiąże odłożył atak do dnia
następującego.

W tym czasie doniesiono Arcy-Xiążęciu
Janowi, iż generał nieprzyjacielski Auge-

reau jeszcze dnia 24. atakował woyska ele-
ktorsko mogunckie, które się iednak przy
swoim utrzymały stanowisku, zabrawszy nie-
przyjacielowi 60 żołnierzy i 2 oficerow.
Dnia 29. atakował znowu nieprzyjaciel nasze
forpoczty odparte pod Wasserburgiem, i
przymusił je do cofnienia się do swych szań-
ców.

Dnia 1. Grudnia atakował Arcy-Xiąże
trzema kolumnami Francuzow. Nieprzyja-
ciel bronił się z największą zaciętością, po-
wtopzoną ataki były zawsze odparte, nako-
niec nasze męzne woyska zwyciężyły, wal-
cząc przez 10. godzin z nieprzyjacielem co-
fającym się krok za krokiem, który 6 armat
i do 800 niewolnikow zostawić nam musiał.
Po tey potyczce nasze forpoczty podsta-
piły aż pod Haagą. Nasza strata w ranionych
jest także znaczna. Generał Kleinau prze-
prawił się przez Dunay, podsta-
pił się pod Albach, zabrał wiele niewolnikow, obsa-
dził Straubingen i Ratzbonę. Ge-
nerał maior Mecsery zabrał w niewolę w
Landshut kompanią grenadyerow z 3 ofi-
cyerami.

Stosownie do dalszego raportu, Arcy-
Xiąże Jan podsta-
pił dnia 2. pod Haagą,
z kąd nieprzyjaciel w nocy się cofnął, i stanął
znowu pod Hohenlinden. Nasza prze-
dnia straż doścignęła nieprzyjaciela, i zabra-
ła mu 50 niewolnikow. Także na trakcie
Wasserburgkim cofnął się nieprzyjaciel aż do
Ebersberg.

z Londynu d. 25. Listop.

Minister woienney wyrobił w niższej izbie
pieniądze na utrzymywanie 58,500 ludzi w
Anglii, na następujące 3. miesiące, a Pan
Pitt niektóre summy na utrzymywanie emi-
grantow, na tajne wydatki i t. d. Propo-
nował także przedłużenie niektórych taxow
dla zebrania wspomnionych summ. Ponie-

waż w izbie niższej pod czas tych obradow brakowało bardzo wiele deputowanych, przeto Pan Jonas niechciał zezwolić na to, i rzekł: „Przycinki Pana Pitta przeciw niemu, powinnyby w wypełnieniu jego obowiazkow bydz rownie tak skuteczne, iak jego wyprawy przeciw francuzkiej Rzplty.” Pan Pitt odpowiedział: „iż bardzo żaluie, że izba nie jest zupełną, lecz nie jest w jego mocy wymusić przytomność tych, którychby tu chętnie widział, ani też oddalić owych, lub kazać mijcząć tym, bez którychby się obyć mogło.”

Liły z Waterford w Irlandyi donoszą, że w tamtejszych okolicach wzrała znów nasienie rozruchu, i z tego powodu musieli uciec się do prawa wojennego. List prywatny z Waterford mowi: Poniedziałku zeszłego zgromadziła się zwierzchność, i uchwaliła iednoznacznie, aby ogłoszono publicznie, że obywatelska spokojność usłala już. Lecz nakoniec ugodzono się, że to nie jest wcale potrzebnym, ponieważ już dawniej rozciągnięto po całej Irlandyi prawo wojenne, i od tego czasu nie przywrócono ieszcze obywatelskiej sprawiedliwości, a zatem prawo wojenne nie ustanie ieszcze, i dopraszano już się u dworu o więcej wojska. Mowią, że Coppogvin zapalony został na 3 rogach. Wieczorem usłowało uciec podziemnym kanałem wiele niewolników, między którymi było najwięcej Irlandczyków, lecz straż zastrzeliła iednego na miejscu, a innych zaprowadzono znów do bezpieczniejszego więzienia. Zabitego powieszono natychmiast. Gazety Dublińskie napełnione są zdrożnościami, których dopuszczają się buntownicy w Hrabstwie Limeryckim. Wieszanie i smaganie rozgami stało się już tam zwyczajną rzeczą.

z Helsingör d. 6. Grud.

Dziś zawinęły tu 2 angielskie fregaty. Powiadają, iż zawinie tu ieszcze 6 angielskich wojennych okrętow. Oprócz tych znajduie się tu ieden angielski uzbroiony okręt, który czeka na konwoy z morza bałtyckiego.

Bunt w Narwie był bardzo niebezpiecznym. Angielscy marytkowie utopili iednego moskiewskiego marytkę. Trzy okręty uciekły z portu. Jeden z nich zawinął zapewne do którego neutralnego portu. Drugi ścigany był od Moskalow, dopędzony i spalony. Trzeci zawinął w nędznym stanie do Memmel, który tam nie był zatrzymany, lecz wydany ieszcze wprzod, niż z strony rossyjskiej o to odezwa nadeszła.

z Algieru d. 25. Paździer.

Nie wątpiemy tu, iż Angliacy nie sprzeciwiali się oddaleniu się armii francuzkiej z Egiptu, owszem iestliemy przekonani, iż ich zamiarem było, opanować ziemię Świętą, i dla tego Turcy poczytują przytomność Francuzow w Egypcie za najszcześniejsze zdarzenie, które ich kiedy spotkać mogło.

Obywatel Thainville wyrobił uwolnienie trojga dzieci francuzkiego, hiszpańskiego i genueńskiego.

Gdy pewien angielski kapitan niechciał się stawiać na wezwanie pewnego algierskiego korsarza, przeto ten kazał go szukać, i wyliczyć mu 100 kiiow. Angielski agent zaniośł względem tego zakarżenie do Deya, lecz ten dał mu odpowiedź, iż algierski kapitan nic więcej nie uczynił tylko dopełnił swojej powinności, i że mu da za to nagrodę.

Rozmaite Wiadomości.

Dnia 28. Listopada Cesarzki minister; Hrabia Metternich, wyjechał z swych

dobr w Czechach do Wiednia. — Niepo-
twierdza się, iż na wyspie Jersey grafiue
żółta febra. — Listy z Minden mowią o 2
milionach indemnizacyi mających być nało-
żonych na miasto Hamburg z przyczyny
zdarzenia zasłęgo z okrętem pufkim, także
daią do zrozumienia, iż wywoz zboża tak
szkodliwy z połnocnych Niemiec do Anglii
potrzebuie wojennego dozoru w pewnych
punktach. W Pradze Rektor tamtejszey
akademii prezentował się Arcy-Xiążęciu Ka-
rolowi z sześciuset studentami, prosząc
aby byli przyjętymi do legii czeskiej. — Dnia
26. generałowi Moreau przyślano depesze
z główney kwatery austriackiey, które na po-
wrot odekłał, z tym oświadczeniem, iż po-
dobnych depeszow iuz przyjmować nie mo-
że. — W skale pewney niedaleko Hon-
fleuru w Normandyi znaleziono kości pe-
wnego zwierzęcia, którego teraz niemasz na
świecie. Był to gatunek Krokodylow mają-
cy 18 stop długości. Te kości były skamie-
niałe i wydawały nawet z siebie ogień. —
W Sztokholmie wyszła odezwa królewska
do wszystkich urzędnikow wojskowych i oby-
watelskich, napominająca ich, aby nie
pili gorzałki dla uchronienia się niedo-
statku zboża. — W departamencie niższych
Alpów urodziło dnia 24. Października dzie-
cie nie mające ani ust ani uszow, lecz tylko

3 wielkie bródawki na ich miejscu. Pewien
biegły cyrulik stworzył jednę z tych i dzie-
cię żyje. — Elektor Palatyno-Bawarski wy-
dał bardzo ważny mandat względem toleran-
cyi. Gazeta Hamburgska uważa go jako do-
wod, iż ten Xiąże spodziewa się pod czas poko-
iu nabydź protestanckich krajow i poddanych.
— Donoszą z Niemiec, iż pułkownik Lu-
dwik Buonaparte z Memla uda się zape-
wne daley na Pułnoc. — W departamencie
Oise znaleziono gruzy pewnego całego za-
padłego miasta. — W Danii mowią, iż w
Xiąstwie Holsztyńskim ma się ściągnąć mały
obserwacyiny korpus składający się z 5000 lu-
dzi. Także Sasi ściągną na swoich granicach
znaczny korpus dla zachowienia neutralności
połnocnych Niemiec. — W Turynie are-
sztowano znanego Rotundo, jednego z
zaboyców Xiążniczki Lamballe. — Przez
Frankfurt nad Menem przejeżdżali 4
moskiewscy oficerowie do Paryża, pułko-
wnik Xiąże Dołgorucki, podpułkownik
Tiesenhausen i 2 kapitani. Należą oni
do świty generała Moskiewskiego Spreng-
porten i opatrzeni są francuzkimi paszpor-
tami. — W Wiedniu mowią, iż Malta
oddana będzie Imperatorowi rossyjskiemu
pod tym warunkiem, jeżeli przyślawi 100,000
woyska przeciw Francyi.

Avertissement. Za pozwoleniem od naywyż-
szej zwierzchności nam łaskawiey udzielonym,
od 1. Stycznia roku przyszłego aż do wstępney
Szrody w każdą Niedzielę i Czwartek reduty
z maskami i bez maszek, także w każdy Wtorek
bal w kamienicy Enocha Szymona Haftarczyka na
Poznańskiey ulicy urządziemy. To czyniąc wia-
domo WW. obywatelom i szanowney publiczności,
dopraszamy się o łaskawe i liczne przybycie,
zapewniając, iż ufilnie starać się będziemy, tak

kapellą iako i trunkami i zimną kuchnią żywe-
nionu każdego uczestnika kompanii dogodzić.
Wniście od kaźdey osoby na redutę 3 zł., a na
bal 2 zł. polsk. koszcie. Na końcu warujemy so-
bie, że maski nieprzyzwolite, a szczególnie ży-
dow reprezentujące, przypuszczonie być nie mo-
gą. Dań w Łęczycy dnia 8. Grudnia roku 1800.
P. M. Czekajski et Habisch.

Dodatek

Dodatek do Nr. 101. Gazety Południowo-Pruskiej.

z Beyreuth d. 6. Grud.

Francuzi wkroczyli do Eberach dnia 3., gdzie przyszło do żwawey potyczki. Położona tego miasteczka obroconą została w perzynę. Wczoray wkroczyli Francuzi do Bambergu.

Od brzegow Renu d. 3. Grud.

Słychać, iż Arcy. Xiążę Karol pisał do swey siostry, Xiężny saskiej, iż przyjął komendę pod tym warunkiem, aby sam Cesarz przytomnym był w armii, ponieważ Arcy. Xiążę chce podlegać rozkazom samego tylko brata Cesarza, a nie ministra wojennego, i że tylko samemu Cesarzowi chce odpowiadać za skutki swey komendy.

W Strażburgu głoszą, iż Hrabia Cobenzl wyjechał już z Luneville.

Podług doniesień z Szwabii rząd francuzki nie chciał zezwolić na przedłużenie zawieszenia broni, tylko pod następującymi warunkami: 1) aby Cesarz ustąpił w Frankonii fortec Würtzburga, Königshoffen, i Verheimu; 2) aby ustąpił obydwuch brzegow rzeki Innu, i kraiu nad tą rzeką aż do Linca; 3) aby ustąpił fron uzkiey armii Włoskiej fortec Mantui i Ferrary.

Obwieszczenie. Dla obywatelow Pruss - Zachodnich, Południowych i Nowo-Wschodnich nie dokładnie po niemiecku umiejących, udysponowano łacińskie przetłomaczenie pospolitego prawa kratowego, ktore teraz z druku wyszło; żeby obywatele Południowo-Pruscy tem większą ławność mieli, do nabycia tego nader pożytecznego dzieła, wydający one zlecił je sekretarzowi kameralnemu tuteyszemu Brunnerowi, u którego tego dzieła pod tytułem: „Jus Borussia-Brandenburgium commune,” w czterech tomach, za równą cenę jak w księgarni, to jest: za talerow

6 w grubey pruskiej monecie każdego czasu dostać można. Signatum w Poznaniu dnia 9. Grudnia roku 1800.

Kamera Woytkowo-Ekonomiczna JK. Mci Pruss-Południowych.

Obwieszczenie. Ponieważ w niektórych powiatach tuteyszego departamentu Kamery zaraźliwa choroba na bydło panuje, przeto zapobiegając dalszemu rozszerzeniu się tey choroby, ktoraby przez handel bydłem wszczynać się mogła, od dnia dzisiejszego, we wszystkich miastach w departamencie Kamery JK. Mci Poznańskiej targi na bydło rogata zakazują się, i aż do dalszego urzędzenia odbywane być nie mają. Co się publiczności do wiadomości i do przyzwoitego obserwowania niniejszém obwieszczeniem podaje. W Poznaniu dnia 6. Grudnia roku 1800.

Kamera Woytkowo-Ekonomiczna JK. Mci Pruss-Południowych.

Obwieszczenie. Konsyliarz medycynałny i fizyk wydziałowy doktor Koelpin w Szczecinie wydał traktat, pod tytułem: „Nauka dla wieśniakow o chorobie płuc między bydłem grassującey,” i dał go u Leicha w Szczecinie wydrukować. Takowy traktat najwyższe JK. Mci Collegium medicum et Sanitatis uznało za bardzo dobry i pożyteczny. Gospodarze rolnictwem się bawiący, czynią się więc uważnymi na to pożyteczne dzieło, radząc im kupienie onego. W Poznaniu dnia 6. Grudnia roku 1800.

Kamera Woytkowo-Ekonomiczna JK. Mci Pruss-Południowych.

Avertissement. Ponieważ pod Numerem 100 tey gazety czynione ofiarowanie pożyczki pieniężney na zupełną pewność iedynie do dobr szlacheckich lecz nie do gruntow mieytkich się ściągą, dla zapobieżenia takiemu dalszemu zapytaniu czyni się to wiadomo. Aż do końca Stycznia lub do początku Lutego można codzień rano aż do II. godziny w naznaczonym pomieszkaniu względem negotyow na dobra szlacheckie wywiadywać się. W Poznaniu dnia 16. Grudnia roku 1800.

Avertissement. U Cukiernika Rothera mieszka-
jącego w rynku u kupca Jaenike pod Numerem
58 znajdują się na wielkiej sali na pierwszym pię-
trze do sprzedania piękne kolendy dla dzieci, ia-
ko to: wszelkie gatunki gdańskiego marcepanu,
w figurach i talerzykach, piękny konfekt,
cukierki i rozmaite podobne piękne cukrowe rzeczy.

Avertissement. Niżej podpisani polecamy się
różnymi gatunkami lanych i żelaznych towarów,
które składają się z pieców rozmaitych gatunków,
kociołków, móżdżerzów różnej wielkości, czar-
ney i biały blachy, topat, żelazta do piugów,
haków, szynów, cyny, żelaza innego, stali, i

polerowaney roboty, których skład znajdzie się
w Kaliszu i Łęczycy. Także dostanie u nas losow
14stej berlińskiej loteryi klasycznej.

P. M. Czekański i Habisch.

Aukcja. W Poniedziałek dnia 22. Grudnia a. c.
po południu o godzinie 2. będą sprzedane przez
aukcya za gotową zaraz zapłatę, w kamienicy
Geislera tutaj sub Nro 126 na szerokiej ulicy ro-
zmaite rzeczy, iako to: jeden srebrny zegarek,
srebrna łyżka, złoty pierścionek z kamieniami,
kanapa, stoły, krzesła, suknie, pościel, strzelby,
i tym podobne rzeczy.

Królewska Połud. Pruska Regencya.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.